

K. NOREL

Een nieuwe geneeswijze van kanker

Onze verslaggever K. Norel interviewde 'den bekenden kankerspecialist DR. SAMUELS, wiens nieuwe geneeswijze van kanker zowel in Nederland als daarbuiten een veelbesproken zaak is. Door middel van deze nieuwe methode is men thans in staat, door behandeling van de oorzaak, kanker, struma, maagzweer, suikerziekte en een aantal afwijkingen, die het gevolg zijn van een ziekte van de hersenklier, te genezen. Er zijn echter nog vele moeilijkheden te overwinnen...

Een middel tegen kanker? — Volslagen machteloos stond de medische wetenschap tegen deze ziekte de laatste jaren niet. Operaties hebben gunstige resultaten opgeleverd, wanneer men er vroeg bij was. De radiumbehandeling kan eveneens op resultaten bogen. Al te dikwijls heeft echter na een operatie zich een nieuw gezwel ontwikkeld, welks woekering niet meer te stuiten was, en de radiumbehandeling heeft niet aan alle patiënten, die zich er aan onderwierpen, baat gebracht. De wetenschap bleef zoeken naar nieuwe middelen om deze hardnekkige en moeilijk te bedwingen ziekte te genezen. Is dit middel thans gevonden? Dr. J. Samuels zegt van ja. „Mijn endogene endocrinotherapie is doeltreffend voor de causale genezing van kanker”, verklaarde hij in een interview, dat wij met hem mochten hebben. De medische termen beduiden, dat door zijn geneeswijze de oorzaak van kanker genezen wordt en dientengevolge het gezwel niet meer groeit, terwijl de patiënt in goeden gezondheidstoestand in leven blijft. In een herenhuis aan de Weteringschans te Amsterdam is Dr. Samuels gevestigd. Als wij er komen voor het interview staan de patiënten tot op straat; het portiek is vol, de gang ook; in de wachtkamer kan er geen muis meer bij. En toch worden op brancards nog patiënten aangedragen, die niet meer kunnen lopen.

De dokter kan, terwille van een journalist, zijn zieken niet laten wachten. Hij staat ons te woord, terwijl hij een jongen man, die een maagzweer heeft, onderzoekt. Van zijn dubbele taak: ons in te lichten en den patiënt te onderzoeken, wordt hij nog telkens weggeroepen om de apparaten in te schakelen, waarmede hij de therapie verricht. Maar deze forsgebouwde vijftiger schijnt alles tegelijk te kunnen doen.

„Hoe lang past u uw geneeswijze reeds toe?” hebben wij gevraagd.

„Sinds twaalf jaar, maar ik heb toen geen ogenblik bevroed, dat zij zo'n omvang zou aannemen als nu het geval is.” „Op welke waarnemingen berust uw therapie?” „Op deze, dat alle z.g. beschadigings-

ziekten en proliferaties (woekeringen) het gevolg zijn van een verbroken evenwicht tussen de beide hormonen, die door de hersenklier worden afgescheiden en dat ze genezen worden, wanneer dit verbroken evenwicht weer wordt hersteld.” „U geneest dus niet uitsluitend kanker?”

„Volstrekt niet. Dat mijn therapie ook kanker geneest, is het belangrijkste, omdat deze ziekte aan de wetenschap de grootste moeilijkheden opleverde. Maar evenzeer neemt ze de oorzaken weg van ziekten als struma, maagzweer, suikerziekte en vele andere, waarvan een uitvoerige opsomming gegeven is in mijn bij Holdert & Co. te Amsterdam verschenen boek: „Endogene endocrinotherapie en de causale genezing van kanker.” „Hoe neemt u de afwijking in de werking van de hersenklieren waar?”

„Komt u maar kijken”, zegt de dokter.

Met het onderzoek van den patiënt, dien hij tegelijk met ons behandelt, is hij juist gevorderd tot het opnemen van de afwijking. Zijn huid tussen duim en wijsvinger wordt met een gevensterde pincet afgeklemd en door een spectroscop neemt Dr. Samuels den ademingsstijd waar van de bloedlichaampjes, die hij met een medischen term erythrocyten noemt. In het onderhavige geval blijkt, dat de ademingsstijd afwijkt van dien van een gezond mens.

„En dit is nu het cardinale punt”, zegt Dr. Samuels, „dat ik een middel heb gevonden om dezen ademingsstijd weer op het normale peil te brengen, hetgeen tot gevolg heeft dat de ziekteverschijnselen verdwijnen, omdat hun oorzaak weggenomen is.”

Hij gaat ons voor naar de behandelingkamer. Daar staan drie omvangrijke, elektrische apparaten. Naast ieder apparaat zit op een stoel een patiënt. Zij moeten ingeschakeld worden. Een elektrische pool is vóór en achter hun hoofd. Met een passer bepaalt Dr. Samuels den juisten afstand. Dan draait hij aan een paar schakelaars. Nu werken de apparaten, maar men merkt er niets van, ook de patiënten niet. Alleen wanneer de dokter een glazen buis door het

electrisch veld beweegt, flitsen daarin blauwe vlammetjes. Korte golven schieten miljoenen malen per seconde van pool tot pool door het hoofd van de patiënten. Na tien minuten wordt (althans gedurende een deel van de kuur) de volgende behandeling toegepast, gelijk aan de eerste, met dit verschil, dat de korte golven nu niet door het hoofd, maar door de schildklier of geslachtsklieren gezonden worden.

„Deze behandeling”, licht Dr. Samuels ons toe, „heeft ten doel de endocrine klieren te prikkelen. Zij worden tot een verhoogde hormoonproductie aangezet, waardoor het hormonale milieu van het bloed gewijzigd wordt. Onderzoekingen hebben mij geleerd, dat de hersenklier twee hormonen afscheidt, één dat vertragend en een ander dat versnellend werkt op de cel-ademing. Door na de doorstroming opnieuw de ademingsstijd te meten, is na te gaan welk centrum van de hersenklier, het vertragende dan wel het versnellende, afwijkt en daarnaar kan de behandeling worden gericht, zolang tot de werking van de beide centra in evenwicht is.”

„Geeft uw therapie vlug resultaat?”

„Mijn patiënten ontvangen 3 tot 6 behandelingen per week, gedurende drie maanden. Dan is als regel de werking van de hersenklier normaal. De kuur wordt dan nog enige maanden voortgezet met een geleidelijk verminderend aantal behandelingen, teneinde de werking van de hersenklier te stabiliseren. Gewoonlijk verminderen de klachten der patiënten reeds in de derde maand en is het ziekteproces in de vierde maand tot stilstand gekomen. Intussen verdwijnen de locale symptomen gaandeweg.”

„En is de genezing dan volkomen?”

„Dit hangt er van af in welk stadium van de ziekte de patiënten bij mij komen. Er zijn gevallen, waarin de ziekte zover is voortgeschreden, dat slechts een verbetering wordt bereikt. Bij proliferatieziekten groeit het gezwel na 3 maanden niet verder en oefent het geen schade-lijken invloed op het organisme meer uit. In een gunstig stadium van beschadigingsziekten is de genezing volkomen, b.y. bij struma, maagzweer, suikerziekte, enz. Na het in evenwicht brengen van de hersenklier wordt de disfunctie van alle lichaamscellen genormaliseerd, zodat niet slechts de locale, maar ook de algemene verschijnselen verdwijnen.”

„En keert de ziekte niet terug?” „Wij hebben vroeger gevallen gehad van recidive. Een gevolg hiervan is, dat de hersenklier, wanneer ze geruimen tijd niet meer werd doorstroomd, opnieuw afwijkingen ging

vertonen. Een jaar lang werden patiënten nog eens per week doorstroomd en vervolgens twee keer per maand. Deze patiënten zijn volkomen gezond. Ook kankerpatiënten, waarvan verschillende meer dan vijf jaar geleden werden behandeld, verheugen zich in een uitstekenden gezondheidstoestand.” „Hoe is de leefwijze van de patiënten tijdens de kuur?” „Het gros doet zijn gewone werk. Zelfs maag- en suikerpatiënten behoeven slechts een zeer licht dieet te volgen.” „Wordt uw therapie reeds door anderen toegepast?” „Ja, behalve in Nederland ook in Italië, Amerika, Hongarije, Joego-Slavië en België, en dat, ofschoon ik tot dusver nog weinig ruchtbaarheid aan mijn werk heb gegeven. Ik wilde eerst stellige en positieve resultaten hebben. Thans ben ik zover. De uitkomsten van mijn onderzoekingen heb ik vastgelegd in het boek, dat ik u straks noemde en in een compendium daarvan, dat binnenkort verschijnt. Op 6 September '47 heb ik voor een aantal artsen een lezing over mijn therapie gehouden. De zaak komt dus thans in het publiek.”

„Met het gevolg, dat de vraag ernaar sterk zal uitbreiden.” „Misschien. Verschillende Nederlandse artsen zijn op het ogenblik van plan mijn therapie in te voeren. Een bezwaar is, dat de apparaten niet gemakkelijk te bekomen zijn. Zelf hoop ik binnenkort te verhuizen naar een ruimer gebouw, waar een groter aantal apparaten kan worden opgesteld, want het gaat hier niet langer.” In dit laatste heeft hij waarlijk gelijk. Tijdens ons gesprek hebben de verpleegsters den dokter wel tienmaal aan zijn mouw getrokken. „Er wachten nog zoveel patiënten op onderzoek, en deze moet vanavond nog naar Middelburg en die naar Leeuwarden.” De journalist moet wijken voor de zieken. Maar vóór we gaan, zegt Dr. Samuels nog: „Weet u wat mijn ideaal is? Kanker te voorkomen. Alle mannen van 50 jaar en alle vrouwen van omstreeks 45 jaar zouden moeten worden onderzocht op een bepaalde afwijking van de hersenklier en wanneer deze geconstateerd wordt, moeten zij een kortegolf-behandeling ondergaan, waardoor de hersenklier in evenwicht wordt gebracht. Het zal blijken, dat hierdoor de kanker snel afneemt.

Het ideaal van Dr. Samuels is groots. Doch er zit véél aan vast. Een spectroscopisch onderzoek van allen. En een kortegolf-behandeling van hoevelen? 375 miljoen mensen van de huidige generatie zijn gedoemd aan kanker te lijden en te sterven. Het aantal mensen, dat aan een hormonale beschadigingsziekte lijdt of lijden zal, wordt geschat op tenminste 1 miljard! Maar als het inderdaad gelukken mocht om maagzweren, struma, suikerziekte, doch vooral kanker te overwinnen, het zou een zegen zijn. Is dit een grijpen naar de sterren? Och, hoe onmachtig stonden honderd jaar

geleden de artsen nog tegenover pest en cholera, en wie wou toen geloven, dat deze ziekten uit de blanke wereld geheel teruggedrongen konden worden? De therapie van Dr. Samuels is nog jong. Geen wonder, dat een deel van de medische wereld er nog met reserve tegenover staat. Er is op medisch gebied veel met grote overtuiging aanbevolen, dat bitter tegenviel. Doch een man als Pasteur heeft ook zeer veel tegenstand en spot moeten verduren, eer zijn methode werd geaccepteerd. En tegenover artsen, die de endogene endocrinotherapie schouderophalend beschouwen, staan andere, die ze geestdriftig aanbevelen.

Wij hoorden enkele getuigenissen van patiënten. Een struma-patiënte, die zich steeds moe voelde en veel hoofdpijn had, toonde ons een foto van enkele maanden oud. Ze had toen een zeer opgezette keel. Nu was haar keel normaal en ze voelde zich volkomen fit. Een maaglijder, die vele jaren had gesukkeld, voelde na drie maanden behandeling hoegenaamd geen pijn meer. Een jonge man met een kankergezwell aan het been, wien een chirurg het been had willen amputeren, is na de behandeling geheel genezen en doet dagelijks zwaar pakhuis-werk.

Een aantal mensen, lijdende aan borst- en maagkanker, werden zonder operatie genezen. Men kan begrijpen, dat Dr. Samuels vooral met resultaten als laatstgenoemd gelukkig is.